

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 1069

ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ ЗА ВЕЋЕ ГРАЂАНА САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ

ГЛАСАЧКИ ЛИСТИЋ ЗА ИЗБОР ПОСЛАНИКА У ВЕЋЕ ГРАЂАНА САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ ЈЕ ПЛАВЕ БОЈЕ.

БИРАЧ МОЖЕ ГЛАСАТИ САМО ЗА ЈЕДНУ ИЗБОРНУ ЛИСТУ СА ГЛАСАЧКОГ ЛИСТИЋА, ЗАОКРУЖИВАЊЕМ РЕДНОГ БРОЈА ИСПРЕД ЊЕНОГ НАЗИВА.

ИЗБОРНА ЛИСТА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ, НА ГЛАСАЧКОМ ЛИСТИЋУ НАЛАЗИ СЕ ПОД РЕДНИМ БРОЈЕМ **2.**

**ИЗБОРНА ЈЕДИНИЦА 9
НОВИ САД**

ЗАОКРУЖИТЕ РЕДНИ БРОЈ **2.**

2. СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА - ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

**Памет, знање и поштење;
Мудрост, храброст, поверење!**

МИ ДОЛАЗИМО!

КАНДИДАТИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЗА ИЗБОР САВЕЗНИХ ПОСЛАНИКА У ВЕЋЕ ГРАЂАНА САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ

Изборна јединица 9
– Нови Сад-град, Бачки Петровац, Беочин, Сремски Карловци

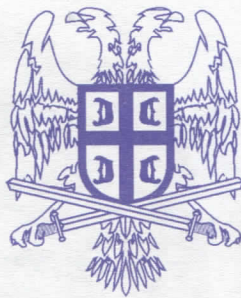
Маја Гојковић

Рођена 22. 5. 1963. године. Дипломирани правник. Потпредседник странке, члан Централне отаџбинске управе и Председничког колегијума, члан Окружног одбора Српске радикалне странке потпредседник Савезне владе, савезни посланик.

Зоран Тешић

Рођен 28. 4. 1965. године. Електротехничар и електроничар. Секретар Општинског одбора Српске радикалне странке Беочин, председник Месног одбора.

Владан Злоколица

Рођен 22. 8. 1939. године. Електротехничар и електроничар. Потпредседник Општинског одбора Српске радикалне странке Сремски Карловци.

Симо Гверо

Рођен 13. 12. 1947. године. Машиновођа. Секретар Општинског одбора Српске радикалне странке Бачки Петровац.

која не припада ниједној партији, а радила је у Секретаријату за информисање. Њено име ће постати камен спотицања у страначком надмудривању јер, како каже Миле Исаков, "најпре морамо да утврдимо чија је Смиља Максимовић. Пошто нико од партија које учествују у градској власти не тврди да оне стоје иза ње, значи да је ничија и да мора да оде са те функције". У ГИЦ-у тренутно ради десет људи са натпросечним платама, иако су за осам месеци постојања издали само једну контроверзну књигу о историји Новог Сада. Како је ово изборна година, градски оци су заиграли на карту реализације идеје о новосадској телевизији, али их је брзо "охладила" сума од 10 милиона динара за отварање телевизије. Решење је пронађено у богатим Србима из дијаспоре, али се сазнало да је у питању финансијер из Новог Сада, директор ЈП "Пословни простор" Богдан Росић. Некако у време када се канцеларија ЕУ за медије преселила у Сегедин, локални властодршци схватају да је телевизија неискрпни извор за стицање ненаменског новца. Расписује се конкурс за главног уредника телевизије, чиме су се захуктале страначке кухиње. У страначким преговорима главну реч води Миле Исаков, чија странка, по његовим речима "има највише новинара", а који се залаже за "независне" новинаре, који су "током десетогодишње владавине социјалиста и радикала остали без посла". Одговорио му је његов најближи коалициони

партнер Ненад Чанак, да му је "доста већ независних новинара", на шта је Исаков реаговао "да није било нас независних новинара ти још не би изашао из Белих њива (предграђе Новог Сада), из изнајмљене куће". Председник новосадског одбора ДС, Гордана Чомић, предлаже да фамозна градска телевизија крене "пиратски и да новосадска градска управа буде претеча модерних српских хајдука".

Градска власт је демонстрирала игнорантски однос према поштовању традиције нашег народа тиме што је прокламовала 1. фебруар за дан Новог Сада, када је, 1748. године, Марија Терезија доделила овом граду статус слободног краљевског града на основу новчане надокнаде која би се плаћала Аустро-Угарској монархији. Датум који вређа достојанство нашег човека, представља срамни чин "демократа", који указује на њихове праве побуде, да се кокетирањем са Западом добије мрвица помоћи, у ствари, шарена лажа увијена у обланду наводне демократизације земље.

Оснивач и издавач: др Војислав Шешел • Припремила: Марина Рагуш • Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић • Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић-Радовановић • Техничко уређење и компјутерски прелом: Северин Поповић • Лектура: Зорица Илић • Штампа: "Етикета", 20. октобар 2. 11307 Болећ

ПАМЕТ, ЗНАЊЕ И ИСКУСТВО!

Власт има чудесну моћ. Што мања фотелја, то већа овлашћења. Њоме су се великодушно користили у протекле четири године новосадске градске власти, које су биле заузеле "важним пословима" и брзо су заборавиле звучна обећања дата приликом свог устоличења. Али, грађани не заборављају и памте шарене лаже којима су их новосадске власти бомбардовале. Рекоше да ће се залагати за поштовање законитости као основног одређења локалне власти и поштовања правне државе, а рађено је супротно, уз обилато кршење важних законских аката.

Актуелна градска власт направила је својеврсну поделу свих ресурса града по партијској припадности. Под директним контролом СПО-а налазе се Завод за изградњу града, Водовод и канализација, Чистоћа и Градско зеленило, а укупан њихов приход је прошле године премашио две милијарде и 270 милиона динара. Демократска странка је преузела Тржницу, Стан и Информатику, чији је прошлогодишњи приход био 130 милиона, а РСДВ су припали ГСП и СПЕНС, где је укупни приход износио 420 милиона динара.

Методику коришћења средстава из буџета карактерише неадекватно и ненаменско трошење средстава, при чему треба акцентирати редовно планиран нереално висок буџет, као тековину градске власти са "демократском" одором коју су им навукли западни ментори. Тако су за протоколне трошкове издвојили 1.290.000,00 динара, за трошкове међународне сарадње 139.000,00 динара, за трошкове репрезентације 333.000,00 динара, а за обележавање јубилеја 220.000,00 динара.

Посебно треба апострофирати ставке о међународној и међуградској сарадњи, у условима незапамћене блокаде Савезне Републике Југославије. Ситуација постаје далеко јаснија ако се имају у виду бројне посете градских челника светским метрополама због добијања нових инструкција у циљу дезавуисања актуелне власти у држави и, евентуално, да се приграби власт под патронатом Вашингтона. О међуградској сарадњи довољно говоре изрване саобраћајнице, дотрајала комунална инфраструктура, јер је уочљив недостатак инвестиција у комуналној сфери. Буџетом за 1999. годину за развој комуналних делатности био је предвиђен фонд од чак 200.000.000,00 динара. Сасвим довољно новца да се дотрајали системи канализације, водовода и гаса ревитализују. Проблем је, међутим, што су увозници демократије, по праву јачег, буџетска средства ненаменски потрошили у друге сврхе, а да ништа није урађено на санацији комуналне инфраструктуре.

Посебно поглавље ове тмурне новосадске једночинке представља бујање бесправне градње, као извор огромних новчаних привилегија одабраних, својеврсни златни рудник, који је убрзао руинарање урбаног карактера града. Притом су признавали своју немоћ, јер их наводно република опструира, немају асистенцију полиције и сличне глупости. Грађани неће да стављају "црни повез преко очију" већ тумаче градитељско дивљање спрегом власти и новца. Стварани су, преко адвокатских канцеларија, паралелни услови за примамне мита око легализације објеката који не задовољавају ГУП. Круцијални доказ је и полицијска истрага која је обухватила

Изборна јединица 9 – Нови Сад

1. Група грађана за бољу и лепшу Србију
2. Српска радикална странка – др Војислав Шешељ
3. Српски покрет обнове – Вук Драшковић
4. Радикали Србије – Будимир Марковић
5. Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица – Слободан Милошевић
6. Демократска опозиција Србије – др Војислав Коштуница
7. Демократска странка војвођанских Мађара – Андраш Агоштон
8. Нова комунистичка партија Југославије – Бранислав Бранко Китановић
9. Радикална странка левике Никола Пашић – Сениша Вучинић

челнике градске власти, међу којима су и Стеван Врбаши, Мирослав Мрнуштик, Часлав Поповић. Привођење ових лица било је сигнал "демократској јавности" да дигне медијску халабуку о тобоже још једном доказу да је власт недемократска. Да међу опозиционим странкама нема јединства и договора, потврђују и оптужбе ДСС Новог Сада, који је ставио приредбе на нарт ГУП-а Новог Сада, јер су урбанисти заобишли надлежни Завод за заштиту културе, што је директно кршење члана 107. Закона о културним добрима Србије.

Свађе и међусобни анимозитет унутар владајуће коалиције кулминирали су сменом градоначелника Михајла Свила-ра (СПО), који је, између осталог, о свом трошку штампао пропагандни материјал за локалне изборе 1996. године у својој штампарији "АМБ Графика". "Захвалност" брачног пара Драшковић осетио је пар месеци касније када је Даница Драшковић условила његов останак на челној функцији града сумом од 200.000 марака. Пошто није желео да игра по нотам Драшковића, свој "несташлук" је платио губитком места градоначелника. Криза која је настала сменом Свила-ра, требало је да се превазиђе формирањем нове коалиције "За Нови Сад", коју су требало да сачињавају коалиције "Заједно" и "Војводина", а која је одбачена у старту од "аутономаша", јер нису желели да улазе у "брак" са људима који се не држе договора.

У исто време, Ненад Чанак, перјаница аутономашких претензија, човек који би своје опоненте "вешао по Теразијама", представљајући се као "мисионар" у ширењу демократије, за свега три месеца боравка на челној функцији СПЕНС-а, успео је да обезбеди ресторан унутар поменутог центра. Инвестиција звучног назива "Плава фрајла", вредна је "само" неколико милиона марака. Тачну дијагнозу болести која је захватила градску власт дао је једном приликом њихов партнер Миле Исаков, председник РСДВ речима: "Власт у Новом Саду је неспособна. Нису се снашли на том послу. То није грех, већ само потврда да нису у стању да одлуче на тако одговорном месту о судбини једног града". (Политика, 22. 5. 1997)

Да би манипулација житељима Новог Сада била што безобзирнија, требало је преузети контролу над уређивачком политиком појединих медијских кућа, тако да би се могле пласирати лажи и клевете. Извршни одбор СО Нови Сад је, на седници одржаној 14. октобра 1998. године, донео одлуку да се санкционишу "пропусти у уређивачкој политици" Радија 021. Повод је било гостовање председника Градског одбора Српске радикалне странке, Игора Мирковића, који је говорио о одбрани државних и националних интереса на Космету. Извршном одбору је засметало изношење српског става по питању шиптарског сепаратизма, те у циљу "благовременог и објективног информисања јавности изражава своје незадовољство уређивачком политиком Радија 021, и предлаже да се сазове седница Управног одбора и отклоне узроци настанка таквих пропуста".

Скупштина града, у којој влада пет опозиционих странака, постигла је сагласност да оснују градску телевизију, а замајак је представљала идеја Чанковог "лигаша" Александра Ивковића о формирању Градског информативног центра (ГИЦ), која је и реализована, а где би се као у време соцреализма под истом капом нашли и локална телевизија, радио и дневне новине. За директора ГИЦ-а изабрана је Смиља Максимовић